

روز سوم: جمعه اولین هفته

آنگاه عیسی به دست روح به بیابان برده شد تا ابلیس او را تجربه نماید. و چون چهل شبانه روز روزه داشت، آخر گرسنه گردید.

متی ۴: ۱-۲

خدمات عیسی مسیح با روزه‌ای به طول چهل شبانه روز آغاز گردید. چهل عددی خاص در کتاب مقدس است. موسی چهل شبانه روز را در کوه با خداوند سپری کرد و در این زمان چیزی نخورد (خروج ۲۴: ۱۸؛ ۳۴: ۲۸). قوم اسرائیل چهل سال در بیابان توسط خداوند آزمایش شدند (تثنیه ۸: ۲-۳). اکنون عیسی به بیابان برده می‌شود درست مانند قوم اسرائیل که به بیابان برده شد و مانند موسی که روزه بود و زمانش را با خدای پدر سپری می‌کرد. اینها برخی از دلایل چهل روزه بودن لنت هستند. دلیل لحاظ نشدن یکشنبه‌ها در لنت این است که قوم خداوند در این روز بتوانند عشای ربانی را جشن بگیرند. روزه گرفتن راحت نیست و این برایمان خوب است چون کمکمان می‌کند تا سختی‌ای که مسیح برای ما تحمل کرد را به خاطر بیاوریم و زمان بیشتری را برای تمرکز بر کلام خدا و دعا کردن اختصاص دهیم.

روح، عیسی را به بیابان هدایت کرد؛ جایی که آسایش خانه وجود ندارد و خشک و بی حاصل و همانند کویر است. گاهی روح، ما را به جایی هدایت می‌کند که خوش‌آیند نیست. جایی که روح هدایت می‌کند ممکن است مصیبت یا امتحان وجود داشته باشد ولی درک این نکته بسیار مهم است که اگر روح خداوند ما را به آنجا هدایت کرده، تا جایی که اجازه دهیم هدایتمان نیز می‌کند. اگر از چسبیدن به خداوند ناامید شویم و به این وسوسه گوش دهیم که می‌گوید "سختی‌های من برای خدا اهمیتی ندارد"، حس تنهایی در ما آغاز می‌شود. ما باید دائماً وعده‌ی خداوند مبنی بر عدم ترک شدنمان توسط او را به یاد داشته باشیم (عبرانیان ۱۳: ۵). در واقع زندگی مسیحی آسان نیست بلکه سختی بخشی از آن است ولی هیچگاه در آن تنها نخواهیم بود. باید دائماً به یاد داشته باشیم که ما شخصی را پیروی می‌کنیم که همه‌ی جلالش در آسمان را کنار گذاشت تا در یک آخور ساده و بدبو به دنیا آید و روزی به خاطر گناهکارانی فاسد بر روی صلیب بمیرد. در زندگی او بیشتر از آنچه ما بتوانیم تصور کنیم سختی و رنج وجود داشت.

هدف از رنج‌های مسیح چه بود؟ دلایل پیچیده و متفاوتی وجود دارد ولی مهم‌ترین چیزی که باید به خاطر بسپاریم این است که کلام می‌گوید: "او با تحمل مصیبت‌ها، اطاعت را آموخت" (عبرانیان ۵: ۸). ما هم زمانی که حتی با وجود درد و سختی اطاعت می‌کنیم، آن را بهتر می‌آموزیم. کلام همچنین می‌گوید که روح برای تعلیم بیشتر درباره‌ی خداوند، ما را به سمت رنج هدایت می‌کند (فیلیپیان ۳: ۸-۱۱). در واقع هدایت شدن ما توسط روح به سمت سختی‌ها، لطف بزرگی به ما است چرا که ما را برای "بار جاودانی جلال" آماده می‌سازد که تمامی این رنج‌ها در مقابله‌ی چیزی به حساب نمی‌آیند (دوم قرنتیان ۴: ۱۷).

روح، عیسی را به بیابان برد ولی او عیسی را وسوسه نکرد بلکه عیسی به وسیله‌ی شیطان وسوسه شد. روح هیچ کس را وسوسه نمی‌کند (یعقوب ۱: ۱۳-۱۴). خداوند ما را به جاهایی هدایت می‌کند تا امتحان شویم ولی در زمان امتحان باید اتکایمان به خدا برای دریافت کمک را تمرین کنیم. روزه هم می‌تواند زمانی برای امتحان شدن باشد چون در این زمان ضعیف می‌شویم و چیزهایی مانند عصبانیت، ناخرسندی از زندگی و ناامیدی از خدا که در قلبمان وجود دارد، سریع‌تر خودش را نمایان می‌کند چرا که مشغول به چیزی نیستیم که حواسمان را پرت کند. این بخش می‌تواند به صورت خاص برای افرادی کاربردی باشد که از انواع مختلف شبکه‌ها اجتماعی روزه می‌گیرند. این فصل برای همین منظور طراحی شده است. خداوند از قلب شما آگاهی داشته و دوستان دارد؛ او زمانی که هنوز گناهکار بودید، جان‌ش را برایتان داد (رومان ۵: ۸). پس ناامیدی، عصبانیت و ناخوشنودیتان را به او بدهید و اجازه دهید تا شفایان دهد.

متن‌های پیشنهادی برای مطالعه:

متی ۴: ۱-۱۱ و فیلیپیان ۳: ۱-۱۱

پرسشها برای اندیشیدن:

مصیبت چه چیزی را درباره‌ی خداوند به شما آموخته است؟

کدام وعده‌های دیگر خداوند می‌تواند در زمان مواجهه با سختی به یاریمان بیاید؟

دعا:

ای خدایی که رنج زیادی را تحمل کردی! ممنونیم که ضعف‌های ما را می‌دانی و سختی‌های این زندگی را چشیده‌ای. ای خداوند کمکمان کن تا در آزمایشات و وسوسه‌ها به تو بچسبیم تا به موفقیت برسیم و نام مقدست را جلال دهیم، آمین!